

TARVITTAVAN NURMIALAN MÄÄRITTÄMINEN

Hannu Kivisaari ja Ville Sillanpää, ProAgria Etelä-Pohjanmaa

Säilörehu on lypsy- ja lihakarjan tärkein rehu. Kotoisten rehujen pinta-alarapeen määrittäminen aloitetaan aina nurmirehun tarpeesta, tarvittava laidunala myös huomioiden. Tässä tietokortissa käydään läpi keskeisiä tekijöitä rehualatarpeen määrittämisessä.

Suunnittelu- seuranta - laskelmat

Järjestelmällinen tapahtumien, satojen ja toimenpiteiden kirjaaminen vuosittain auttavat tulevaisuuden suunnittelua. Kuitenkin vuosittaiset vaihtelut pitää osata tulkita oikein. Kun asetetaan tavoitteita säilörehuntuotannolle, niiden pitää olla realistisia ja ne pitää yrittää määrätietoisesti saavuttaa. Kotieläintilalla tavoitteisiin päästään arvioimalla ja analysoimalla rehut kattavasti sekä tekemällä ruokintasuunnitelmat kaikille eläinryhmille. Näiden perusteella on helppo laskea karjan ravinnontarve ja sen kautta rehujen kokonaistarve.

- Satotaso on merkittävin nurmialan tarpeeseen vaikuttava tekijä
- Sadon laadun merkitys eläinryhmille sopiviksi
- Suunnittelu ja seuranta
- Kasvukauden havainnot -> toimenpiteet

Kasvintuotannon suunnittelu

Pellonkäyttö ja viljelykierron suunnittelu pidemmälle ajalle, viisi vuotta on hyvä raja jo nurmen kierronkin kannalta. Samalla kun lasketaan, että rehuala riittää joka vuosi, voidaan miettiä karjanlannan tehokas jako eri peltolohkoille. Laskelmissa käytetään toteutuneita satotasojä, ellei olla varmoja, että sadot ovat vuosittain noususuhdanteessa. Nurmien täydennyskylvöistä tehdään myös oma strategiansa. Omat ja vuokralohkot otetaan suunnitelmissa huomioon, peltojen etäisyydet, maalajit ja muut maan fysikaaliset ominaisuudet sekä korjuukertojen määrä lohkoittain. Kaikilta lohkoilta ei ole välttämättä järkevää yrittää saada kolmea satoa. Jos tilalla on ollut jatkuvasti huomattavia rehuhävikkejä esim. pilaantuneen säilörehun kautta, tämä pitää huomioida myös tulevina vuosina. Luomutilojen viljelykiertosuunnitelma ja EU-säädökset tuovat oman haasteensa nurmialan määrittämiseen. Laitumille tehdään oma viljelykiertosuunnitelmansa.

Esimerkkilaskelma nurmialan tarpeesta

Karkearehutarpeeseen vaikuttaa mm. eläinten määrä, laji, koko, tuotostaso sekä rehun laatu.

Nurmialan tarpeeseen oleellisin vaikuttava asia on satotaso.

Esim. (ka-syönti 25 kg/pv ja väkirehu% 40 -> n. 5 500kgka/lehmä/v)

- 100 lehmää ja 50 kpl eri-ikäistä nuorkarjaa.
- Lehmän tarve n. 5500 kgka/v ja nuorkarjalla n. puolet tästä.
- $(100 \cdot 5500) + (50 \cdot 2750) = 550\,000 + 137\,500 = 687\,500$ kgka/v.
- Jos satotaso 5 500 kgka/ha -> 125 ha
- Jos 7 500 kakg/ha -> 91.7 ha
- Jos 10 000 kakg/ha -> 68,75 ha

Lihanaudat

- Lihanautojen Tarpeeseen vaikuttaa mm. päiväkasvutavoite, teuraspaino sekä teurasikä
- Eri rodut ja lihan laadun tavoitteet vaikuttavat ruokintastrategiaan

Nurmiviljelyn pullonkaulat

- Johtaminen
 - Urakointi/oma kalusto
 - Tehokkuus
 - Logistiikka
 - Havainnointi
- Pellon kasvukunto
 - Vesitalous
 - Kalkitus
 - Maan rakenne
 - Maalaji ja multavuus
 - Pieneliötoiminta
- Lannoitus
 - Karjanlanta
 - Väkilannoitteet
 - Voimaperäisyys
 - Lainsäädäntö (ympäristö)
- Nurmikasvilajit ja -lajikkeet
- Säilöntälaatu ja -hävikki
 - Rehuntiiviys
 - Säilöntäaine
 - Ilmatiiviys
 - Korjuuteho
- Nurmikierto

